

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ พัฒนาตัวชี้วัดความสุขแบบพอเพียงของคนในชุมชน จังหวัดลพบุรี โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมวิธี แบบการผสมอย่างเท่าเทียมกันตามลำดับระหว่างระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ และระเบียบวิธี โดยมีขั้นตอนการวิจัย 4 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นตอนการสร้างตัวชี้วัดความสุขแบบพอเพียงโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน ประชาชน ชาวบ้าน จำนวน 10 คน และการสนทนากลุ่มจำนวน 10 คน เพื่อร่างตัวชี้วัดความสุขแบบพอเพียง 2) ขั้นตอนการตรวจสอบตัวชี้วัดความสุขแบบพอเพียง โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการใช้เทคนิคเดลฟายจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 25 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของตัวชี้วัดความสุขแบบพอเพียง 3) ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวัดความสุขแบบพอเพียง โดยการสร้างเครื่องมือวัดตามตัวชี้วัดที่ได้ในขั้นตอนที่ 2 แล้วดำเนินการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ จากคนในชุมชน จังหวัดลพบุรี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน 4) ขั้นตอนการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างแบบจำลองการวัดตัวชี้วัดความสุขแบบพอเพียงเชิงสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน จากคนในชุมชน จังหวัดลพบุรี จำนวน 1,000 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา การวิเคราะห์สรุปอุปนิสัย สถิติบรรยาย และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ตัวชี้วัดความสุขแบบพอเพียงของคนในชุมชน จังหวัดลพบุรีมี 10 องค์ประกอบ 57 ตัวชี้วัด ได้แก่ องค์ประกอบด้านสุขภาพร่างกายแข็งแรง 5 ตัวชี้วัด องค์ประกอบด้านสุขภาพจิตดี 8 ตัวชี้วัด องค์ประกอบด้านพฤติกรรมสุขภาพดี 6 ตัวชี้วัด องค์ประกอบด้านความมั่นคงทางเศรษฐกิจ 5 ตัวชี้วัด องค์ประกอบด้านปัจจัยพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตอย่างพอเพียง 4 ตัวชี้วัด องค์ประกอบด้านครอบครัวอบอุ่น 7 ตัวชี้วัด องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการดำเนินชีวิต 4 ตัวชี้วัด องค์ประกอบด้านสิ่งยึดเหนี่ยวทางจิตใจ คุณธรรม จริยธรรมในการดำเนินชีวิต 7 ตัวชี้วัด องค์ประกอบด้านการได้รับการศึกษาและ

เรียนรู้โลกอย่างเท่าทัน 4 ตัวชี้วัด และองค์ประกอบด้านชุมชนที่เข้มแข็ง มีธรรมาภิบาลในการจัดการ 7 ตัวชี้วัด

2. ผลการทดสอบความตรงของตัวชี้วัด ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง พบว่าแบบจำลองของตัวชี้วัดความสุขแบบพอเพียงของคนในชุมชน จังหวัดลพบุรี มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่า $\chi^2 = 15.08$, $df = 8$, $p = 0.055$, $GFI = 1.00$, $AGFI = 0.98$, $RMSEA = 0.030$ และมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเป็นบวก โดยมีพิสัย 0.32 ถึง 0.76 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อกำหนดน้ำหนักความสำคัญ ในการสร้างองค์ประกอบความสุขแบบพอเพียงของคนในชุมชน จังหวัดลพบุรี พบว่าองค์ประกอบที่มีความสำคัญเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ องค์ประกอบด้านสุขภาพร่างกายแข็งแรง (Bod) ร้อยละ 13.89 องค์ประกอบองค์ประกอบด้านปัจจัยพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตอย่างพอเพียง (Bas) ร้อยละ 13.58 องค์ประกอบด้านสุขภาพจิตดี (Min) ร้อยละ 12.04 องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการดำเนินชีวิต (Env) ร้อยละ 11.41 องค์ประกอบด้านความมั่นคงทางเศรษฐกิจ (Eco) ร้อยละ 10.19 องค์ประกอบด้านพฤติกรรมสุขภาพดี (Beh) ร้อยละ 9.57 องค์ประกอบด้านครอบครัวอบอุ่น (Fam) ร้อยละ 8.64 องค์ประกอบด้านสิ่งยึดเหนี่ยวทางจิตใจ คุณธรรม จริยธรรมในการดำเนินชีวิต (Mor) ร้อยละ 7.72 องค์ประกอบด้านชุมชนที่เข้มแข็ง มีธรรมาภิบาลในการจัดการ (Com) ร้อยละ 7.10 องค์ประกอบด้านการได้รับการศึกษาและการเรียนรู้โลกอย่างเท่าทัน (Edu) ร้อยละ 5.86 ตามลำดับ

The objective of this research was to develop of human's sufficient happiness indicators of a communities in Lopburi province using equally integrated research methodology between quantitative and qualitative methodology. There were 4 steps of the study which were 1) development of sufficient happiness indicators by qualitative methodology using studies of theories, documents and relevant literatures, interviews of 10 expertise in field, interviews of specialists in communities 10 persons and small group seminars with the communities total of 10 persons .Then, systemization was performed to develop of sufficient happiness indicators. 2) Validation of sufficient happiness indicators by qualitative methodology using Delphi technique through 25 expertises in order to validate, check for conformities and feasibility of sufficient happiness indicators. 3) Development of measuring tools for sufficient happiness indicators according to the indicators from the step 2 followed by determination for the quality of the measuring tools from human of the communalities which were not the sample groups in 100 persons from each province 4) Determination of conformity between a simulation model and collected data from quantitative methodology by confirmatory factor analysis from humans of the communities in Lopburi province 1,000 samples which collected from multiple level sampling. The analysis was performed using content analysis, analytical induction, descriptive statistics, and confirmatory factor analysis.

The findings of this study were as following:

1) Human's sufficient happiness indicators in Lopburi province communities had 10 factors 57 indicators which are good health factors 5 indicators, mental factor 8 indicators, good health behavior factor 6 indicators, sustain economy factor 5 indicators, basic factor for sufficient in life style factor 4 indicators, comfort family factor 7 indicators, living environment factor 4 indicators, ethical, moral and spiritual restraint in life style

factor 7 indicators, education and learning factor 4 indicators, and strong community for good government factor 7 indicators.

2) Results of linearity of the indicators by second order confirmatory factor analysis showed that the model of human's sufficient happiness indicators in Lopburi province conformed to collected data $\chi^2 = 15.08$, $df = 8$, $p = 0.055$, $GFI = 1.00$, $AGFI = 0.98$, $RMSEA = 0.030$ and positive component weight with range 0.32-0.76 significantly at the level of 0.01

3) Analysis results for designate weigh of important in development of human's sufficient happiness indicators in the north-central province showed the important level of the factor from the most to least important as good health factor (Bod) 13.89%, basic for sufficient life style factor (Bas) 13.58%, mental factor (Min) 12.04%, living environment factor (Env) 11.41%, sustain economy factor (Eco) 10.19%, good health behavior factor (Beh) 9.57%, comfort family factor (Fam) 8.64%, ethical, moral and spiritual restraint in life style factor (Mor) 7.72%, strong community for good government factor (Com) 7.10%, and education and learning factor (Edu) 5.86% consecutively.